

בתי המשפט

פ 002251/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 20/04/2005

בפני: כב' הנשיאה ע. בקנשטיין, שופטת

המאשימה

מדינת ישראל

בעניין:

נגד

הנאשמים

1. תמיר פישמן הון סיכון II

2. אלדד תמיר

3. דניאל לבנטל

4. מיכאל ברנע

נוכחים: ב"כ התביעה: עו"ד אילנה מודעי ועו"ד יהודית תירוש.

הנאשם 1 ובא כוחו עו"ד וינשטיין.

הנאשם 2 ובא כוחו עו"ד נגב.

הנאשם 3 ובא כוחו עו"ד יפעת מנור.

הנאשם 4 ובא כוחו עו"ד קנת מן.

גזר – דין

1. הנאשמים בתיק זה הורשעו על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון עם התביעה.

חקיקה שאוזכרה:

[חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968: סע' \(ג53\) \(8\)](#)

נאשמים 1 עד 3 הורשעו בשתי עבירות על פי סעיף 53 (ג) (8) לחוק ניירות ערך, האחת בגין אי דיווח במועד והשנייה בגין דיווח שאיננו עומד בדרישות החוק.

נאשם 4 הורשע בעבירה אחת על פי סעיף זה בשל דיווח שאינו עומד בדרישות החוק.

הנאשמים הודו כאמור בכל עובדות כתב האישום ואין לו לביהמ"ש אלא עובדות אלה על פי הן הורשעו בעבירות שיוחסו להם.

2. במסגרת הסדר הטיעון התביעה וההגנה עתרו בהסכמה לגזור לכל אחד מהנאשמים קנס בסך של 30,000 ₪ לכל עבירה.

נאשמת 1 הינה חברה ציבורית החל מיום 7.3.00 וניירות הערך שלה נסחרים בבורסה לניירות ערך בתל-אביב. תמיר פישמן ושות' הינה חברה פרטית בבעלות משותפת של נאשם 2 ושל דניאל פישמן, שעמדה בראש קבוצת חברות שעסקה בחיתום והשקעות בתחומים עתירי טכנולוגיה.

בדצמבר 1999 תמיר פישמן הון נרכשה על-ידי תמיר פישמן ושות', בסמוך להנפקתה, נועדה לפעול במסגרת הון סיכון ולהוות מכשיר לגיוס הון מן הציבור במקביל לגיוס הון פרטי על-ידי משקיעים פרטיים. לצורך ניהול קרן הון הסיכון הקימה חברת תמיר פישמן ושות' שתי חברות ניהול פרטיות – TFV – הרשומה בדלוור והשנייה תמיר פישמן ניהול II הרשומה בישראל. תמיר פישמן ושות' הינה בעלת שליטה בשתי החברות הנ"ל ובאמצעותן ניהלה ושלטה על עיסקי קרן הון הסיכון.

נאשם 2 הינו כלכלן, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מנכ"ל משותף ובעל שליטה המחזיק ב- 50% ממניותיה של תמיר פישמן ושות'.

כיהן כדירקטור ב- TFV ויו"ר דירקטוריון ודירקטור בתמיר פישמן הון.

נאשם 3 הינו רו"ח, כיהן כמנהל הכספים של קבוצת החברות בראשות תמיר פישמן ושות'. כיהן כדירקטור בתמיר פישמן הון, בפועל היה המזכיר של תמיר פישמן הון אשר טיפל בדיווחים לרשם החברות, לרשות ניירות הערך ולבורסה.

נאשם 4 הינו עו"ד, היה שותף בכיר במשרד עורכי-דין. הכין את הנפקתה של תמיר פישמן הון וביחד עם שותפו למשרד, עו"ד שמענוב שימש כיועץ המשפטי של תמיר פישמן הון.

ביום 7.3.00 הונפקה תמיר פישמן הון לציבור וגוייסו מן הציבור כ- 50 מיליון דולר והונפקו כ- 96% מהון המניות לציבור. על-פי התשקיף, החזקת תמיר פישמן ושות' במניות תמיר פישמן הון יועדה להדלל לכדי החזקה מועטה במניות שיונפקו רובן לציבור. על מנת לשמר את שליטתה בקרן הון הסיכון ובתמיר פישמן, ערב ההנפקה יצרו הנאשמים מספר מנגנוני הגנה מפני השתלטות עויינת, ואלה היו אמורים להתבטא בתשקיף ובתקנון. אחד ממנגנוני ההגנה, הנוגע לענייננו עסק בהוראות הנוגעות למינוי ופיטורין של דירקטורים. הוחלט לכלול מנגנון מינוי מדורג של דירקטורים לדירקטוריון. דירקטוריון תמיר פישמן הון הורכב משה דירקטורים, ארבע דירקטורים רגילים ושני דירקטורים מן הציבור. ארבעת הדירקטורים הרגילים מונו ביום 6.3.00, ערב ההנפקה על-ידי תמיר פישמן ושות' והיו נאשם 2, נאשם 3, דניאל פישמן ודירקטור נוסף. על-פי מנגנון המינוי המדורג, אמור היה פעם בשנה לפרוש אחד מן הדירקטורים הרגילים ובמקומו עתיד היה להיבחר על-ידי האסיפה הכללית דירקטור חדש. בדרך זו, כארבע שנים לפחות לאחר ההנפקה, עתיד היה דירקטוריון תמיר פישמן הון לכלול דירקטורים שמונו על-ידי תמיר פישמן ושות'.

בכל הנוגע למינוי ולפיטורי דירקטורים נקבע, כי האסיפה הכללית של תמיר פישמן הון לא תהיה רשאית לפטר דירקטור לפני סיום כהונתו. והדבר נכלל על-ידי הנאשמים בתקנון החברה.

בניגוד לקביעה זו בתשקיף תמיר פישמן הון נכללה על-ידי הנאשמים בטעות הוראה אחרת (להלן: הטעות) שקבעה: "האסיפה הכללית רשאית בכל עת לפטר דירקטור ברוב קולות בעלי המניות, והיא רשאית להחליט באותה עת למנות במקומו אדם אחר כדירקטור בחברה. לדירקטור שפיטוריו על סדר היום תינתן הזדמנות סבירה להביע את עמדתו לפני האסיפה הכללית".

ביוני 2000 גילה נאשם 2 את הטעות ומיד התקשר למשרדו של נאשם 4. נאשם 4 פנה לעו"ד שמענוב על-מנת לברר את השלכות הטעות והשניים הגיעו למסקנה כי אין צורך לדווח על הטעות וכך ייעצו לתמיר פישמן. נאשם 4 הודיע על כך לנאשם 2 ונאשם 2 עידכן את נאשם 3 על שהתרחש. נאשמים 2 ו-3 לא היו שלמים עם חוות דעתו של נאשם 4. ביום 4.7.00 פנה נאשם 3

בהוראת נאשם 2 לעו"ד דויד שפירא על-מנת שיחווה דעתו בסוגיות הנוגעות לטעות. עו"ד שפירא השיב מיידית ביום 6.7.00 כי על-פי בדיקתו סמכות פיטורי הדירקטוריון על-ידי בעלי מניות חשובות למשקיע הסביר ועל פי חוות דעתו יש לדווח על הטעות במסגרת דו"ח מיידי.

ביום 23.7.00 נערכה פגישה בין הנאשמים 2, 3, 4 ועו"ד שמענוב. בפגישה נדונה השאלה האם לדווח על הטעות, ועלתה חוות הדעת של עו"ד שפירא. העלה עו"ד שמענוב את האפשרות לכרוך את הדיווח על הטעות בדו"ח העוסק בנושא אחר. בסיומה של הפגישה הוסכם, כי נאשם 4 ועו"ד שמענוב יבדקו את חוות דעתו של עו"ד שפירא ויגבשו את דעתם בנושא.

בסופו של דבר, החליטו נאשם 4 ועו"ד שמענוב, כי על תמיר פישמן הון לדווח בדיווח מיידי על הטעות בתשקיפה והעבירו המלצתם לנאשמים 2 ו-3. בסוף חודש יולי הסכימו נאשמים 1-3, כי על תמיר פישמן הון לדווח בדיווח מיידי על הטעות, אך בפועל נמנעו מלדווח על הטעות עד ליום 5.9.00 – דהיינו במשך למעלה מחודש ימים.

באוגוסט החליטו הנאשמים 1-3 להאריך את מועד גיוס ההון מן המשקיעים הפרטיים הנקוב בתשקיף, ולצורך כך נדרש תיקון הסכם הניהול שך TFV עם תמיר פישמן הון, דבר הדורש דיווח על התיקון בדו"ח מיידי. נאשמים 2-4 הסכימו כי הדיווח על הטעות ישולב במסגרת דו"ח מיידי זה, ודו"ח זה אכן הוגש ביום 5.9.00.

המידע על תיקון הטעות נבלע בתוך מידע אחר ושונה, בדרך שאינה מקיימת את דרישות החוק. ולענייננו המדובר בעבירה על-פי [סעיף 53\(ג\)\(8\)](#), שהינה עבירת קנס.

התביעה עמדה על חומרת העברות תוך שהיא מצביעה על חשיבות השקיפות והמידע המדויק והעדכני לציבור, ככל שנדרש על פי חוק ניירות ערך. כל זאת, על מנת שפעולותיו של הציבור במסגרת שוק ניירות הערך בבורסה יהיה מבוסס על נתוני אמת ומושתת על דיווח שאינו לוקה בחסר. ומכאן עתירתה לביהמ"ש שיצא תחת ידו מסר, הנותן בחומרה היתרה של עבירות כנגד חוק ניירות ערך, שבא להגן על ציבור המשקיעים. כן ביקשה התביעה שלא לראות בעבירות נשוא תיק זה עבירות טכניות, אלא עבירות מהותיות.

3. אין חולק, כי חוק ניירות ערך אשר שם לנגד עיניו את ציבור המשקיעים התמים וראה להחמיר בהוראות החוק עם החברות עצמן והאורגנים בחברות

לרבות בעלי השליטה, יו"ר הדירקטוריון והדירקטורים בחברות. באשר לדרך ניהול החברות למידע ולדיווח השוטף המידי והעדכני לציבור. לעקרון הגילוי הנאות נודעת חשיבות יתר. חובת הגילוי מושתתת בעיקרה על ההכרה בחשיבות זרימת המידע המלא בין כל אלה הלוקח חלק בשוק ההון. חובה זו באה להבטיח שההשקעה בשוק ההון תהיה על בסיס נתונים אמיתיים מהימנים ועדכניים ככל האפשר. זאת, על מנת למנוע קבלת החלטות על בסיס מידע שגוי ו/או שאיננו עדכני, כל זאת, על מנת לשמור על אמון הציבור בשוק ההון ולהגן על כל נדבך ונדבך בשוק זה.

אין ספק, כי הענישה בתחום העבירות כנגד חוק ניירות ערך נועדה להרתיע מפני פעולות כלשהן העלולות להביא לידי ערעור אמונו של ציבור המשקיעים בשוק ההון. למותר לציין, בעידן הכלכלה הפתוחה והגלובליזציה בה אנו חיים האינטרס הציבורי מחייב עמידה בנורמות גבוהות של אמינות, הגינות, יושר ותום לב מצידם של כל הנוטלים חלק במסגרתו.

אני לכשעצמי איני סבורה, כי יש לנקוט לשון "עבירה טכנית" משמדובר במעשי עבירה. סבורתני, כי עבירה על חוק אינה בחינת "טכנית". עבירה היא עבירה וכל עבירה יש לה מהות, גם אם מדובר בעבירות של אחריות קפידה. שהרי, האינטרס הציבורי הוא שמביא עבירות אלה אל גדר ה"אחריות הקפידה". בענייננו הרי, מדובר בעבירה של "מודעות". ומכאן, לעניות דעתי, יש לראות עבירה לא בדרך של אבחנה בין "טכנית" ל"מהותית". ההתייחסות למעשה העבירה יבוא בגדר מידרג החומרה. ובגדר מידרג זה יש להביא בחשבון, כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן עבירות שהענישה בצידן קנס ותו לא.

אני רואה ליתן המשקל הראוי לטיעונים לעונש, שבאו מפיהם של כב' הסנגורים המלומדים בעניינם של הנאשמים בתיק זה, אשר טענו בהגינות ומתוך ראייה נכוחה של שולחיהם מחד, מבלי להתעלם מן העובדות לאשורן מאידך, תוך הארת עיניו של ביהמ"ש לנסיבות הספציפיות.

לא אצא ידי חובתי אם לא אתן דעתי לתיקון החוק בדרך של הוספת נופך של הפן האזרחי, כפי שהועלה מפיה של ב"כ התביעה ובאי כוח הנאשמים – לו דעתי היתה נשמעת, יש בכך צורך אמיתי וראוי. יפה שעה אחת קודם.

4. הנאשמים הודו מראשית הדרך, עשו לתיקון המעוות אם כי המעוות לא תוקן על אתר כנדרש על פי דין. תיקון העיוות נעשה רק לאחר חודש וחצי מאז הגילוי. המדובר בנאשמים שאין בעברם הרשעות קודמות, ובטוחתני, כי עצם החקירה והעמדתם לדין וההרשעה בפלילים מימד עונשי לדידם. בנסיבות העניין משמדובר בעבירות שהעונש בגין כל אחת מהן על פי החוק הוא קנס עד 38,700 ₪ וכאשר לנגד עיני הענישה שננקטה בעבירות כגון דא ככל שבאה לביטוי בפסיקה, סבורתני, כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בא אל גדר הסבירות, ראוי כי יכובד על ידי ביהמ"ש ואני רואה לאמצו ולכבדו.

לעניין חשיבות אימוצם של הסדרי טיעון בשיטתנו, רואה אני להפנות לע.פ. 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, ויפיים דבריה של כב' השופטת ביניש:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש. בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת, תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש..."

התוצאה היא, שאני גוזרת את הדין כדלקמן:

1. מטילה על הנאשמת 1 קנס בסך 60,000 ₪.
 2. אשר לנאשמים 2 ו-3 - מטילה על כל אחד מהם קנס בסך 60,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו.
 3. מטילה על הנאשם 4 – קנס בסך 30,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. זכות ערעור תוך 45 יום.
- ניתנה היום י"א בניסן, תשס"ה (20 באפריל 2005) במעמד הצדדים.

ע. בקנשטיין, שופטת

נשיאה

באי כוח הנאשמים:

מבקשים לאפשר תשלום הקנס תוך 30 יום.

ב"כ התביעה:

מסכימה.

החלטה

כמבוקש.

ניתנה היום י"א בניסן, תשס"ה (20 באפריל 2005) במעמד הצדדים.

ע. בקנשטיין, שופטת

נשיאה

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה